

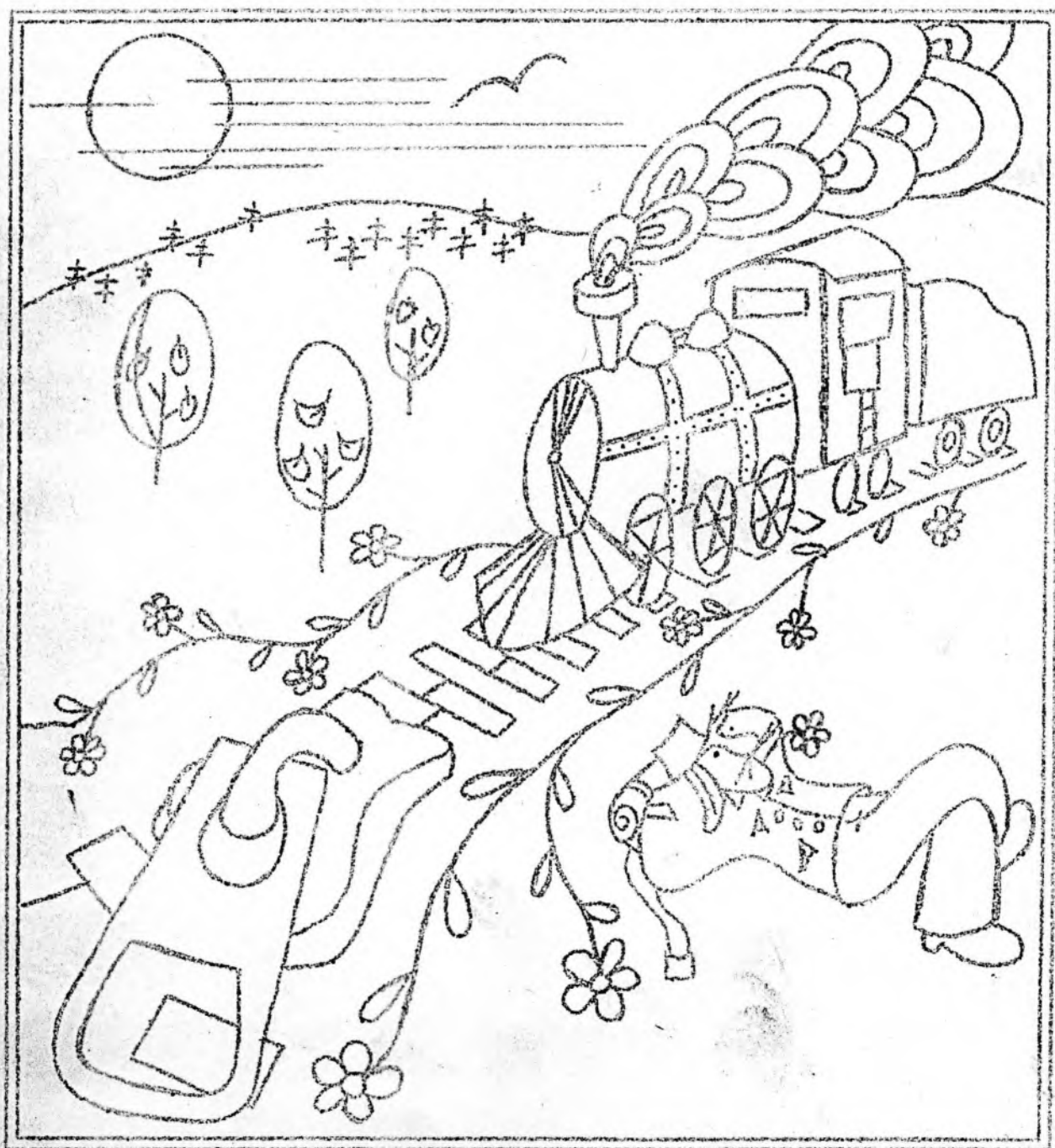
BRD SKÁ ILUSTROVANÁ

muže byt i vol. 1/76

LOKÁLA

číslo 1

ročník 4

nekoněčně dlouho se střídá se dnem noc,
ty se probouzíš, žiješ a usínáš a opět probouzíš, na ja-
ře, v létě, na podzim, v zimě.

I stromy na břehu řeky, která teče celé věky, shazují své
listy a opět se zelenají. Jednoho dne

zjistíš, že máš pojem o světě, který
tě obklopuje. Jdeš, hledáš, kla-
deš otázky, ptáš se „proč jsi ta-
dy. Stromy ti neodpoví, i voň-
klí, den tě plaší a noc zneklid-
ňuje. Ani vzdálené hvězdy neprozra-
dí své tajemství, a ty se ubíráš dál
v naději, že se snad později sta-
neš moudrým. Vybereš si ženu, zalo-
žíš rodinu, chceš bys děti vychovat
co nejlépe, jako když jablon vydá-
vá svá nejhezčí jablka. Pojednou
si uvědomíš, že i tvůj pes si našel
družku a stará se o svá stěnata,
a ptáš se sám sebe „proč jsi tady.
Stromy na břehu řeky, která teče
celé věky shazují své listy a opět
se zelenají a opět mlčí, noc se
střídá se dnem, a v ní hledáš nad
stránkami moudrých knih odpověď.

Nacházíš mnoho odpovědí, špatných
i dobrých, ale stále nejsi spokojen.
Žádná z nich tě nezahenuje, do žád-
né se nehodíš. Řeka odnáší tvou pracovní

kocábku materiálního života a ty ne a ne za-
kotvit. Pluješ někam a nikam. Jsi tady a nejsi tady.

Jsi pán přírody a nejsi nic. Pluješ za cílem a neznáš ho.

Každého z nás nese vlna času a jiná ho potopí. Jaký zvolíš

život, jaký cíl? Jaký zvolíš čin, aby přetrval čtverá roč-
ních období, aby ho řeka neodnesla?

- MÍLA -

V - Ž - Ā - R - Ě

Podzim už platil listím
svou útratu
Je konec láskám
konec nenávidím
Podzim už platil listím
a není návratu.

Ze tvých očí
padá
cosí jak list.
Je zpustlý park
Je pustlá promenáda
Z tvých očí
slza padá
a lisí
z ptačích hnízd

- ČVACHTA -

- nekoupeno u odborníků -

PORTAČKA je lék a PORTA nejlepší apa-
tyka. To ne ní jenom obyčejný reklam-
ní slogan, ale několikaletou praxí
ověřovaná pravda, konstatovaná všemi
účastníky všech ročníků Porty, jedno-
tli z nejkurioznějších amatérských
festivalů na evropském kontinentu.
Jení to nadsázka: Snad nikde v Evropě
není pěstovaná tramská písnička-fol-
ková a countryová hudba, odborníky,
jistě už jen ze servačnosti označova-
ná za menšinový žánr, v takovém rozs-
hu a takové kvalitě, a s takovou

tvrdostí jako u nás... Před desítkami lety byla Porta poprvé,
uspořádaná hrstkou nadšenců v Ústí nad Labem, v kraji, který jako
"Porta Bohemica" - brána do čech, dal název této zcela vyjimečné
přehlídce amatérského muzicírování, od samého začátku ji poznamenal
neopakovatelnou atmosférou, tak diametrálně odlišnou od všech u nás
pořádaných festivalů populární a zábavné hudby. Po postupném stě-
hování po čtyřech ročnících /Karviná, Sokolov, Lýtomyšl, Svitavy/ a
letos vrací opět do Ústí nad Labem.

Jakub M. Navrátil

T E N D E N

Ten den stál za houby už od samýho rána. Nejdřív jsem zaspal ,že jsem lágřil v pangejtě a doufal ,že mě vzbudí kravál prvních ranních nákladáků ,takže jsem začal stáppovat v půl devátý a to je v létě v plnej sezóně na levačku , neb tou dobou už jedou sváteční jezdcu s nablejskanejma embasama a pďalatejma manžekkama vedle sebe.

Pak začalo prát sluníčko a mě se pařílka kabule pod stetsonem a já proklínal Preka ,kterej kdysi v pátnáctistupňovym mrazu vykřikoval ,že stetson je pokrývka hlavy pro každý počasí. Nakonec jsem zůstal trčet kousek za Vyškovem. Auta pomalu ustávala pbyl čas oběda , takže 14 milionů čechoslováků se věnovalo buďto dlabání,nebo se rozvalovalo na dekách u vody. Sed jsem si na patník ,pingl opřel vedle sebe ,zapálil vyklepanou startku a klel. Měl jsem vztak na všechny a na všechno ,cigareta hořela jak zápalná šňůra a já svolával Pajdovo prokletí na veškerou civilizaci. Pak se najednou

vzduch zavlnil ,pohnul ,obraz krajiny se trochu nglomil a tou škvírou se práhl On. "ovidá : "Ahoj ,tak kam ,jak se máš ,neberou vid?" Tak říkám : " Tě bůh ,kde se tu boreš ?" a on na to ,že mě pozoruje užcasí deset minut a vylovil z invasky cigáro. Tak jsme seděli na pangejtu a kouřili a kecali o všem možným ,až to sknbcělo diskuzí na téma lidská blbost. Tak povídám ,že by byl svět krásnej ,kdyby blbost rozkvetla. A on se tak maličko narovnal ,přihmouřil voči a povídá : "Ty , to by byla náramná kanada , a najednou vstal ,protáhl se , mě se zdýlo už byl vysokej jako lípa a frčel pořád vejš ,pak aee najednou zarazil ,to už byl hlavou někde pod mrakama. Pak takhle natáh ruku a povídá: "Nechť se stane skutkem a lidská blbost rozkvetne.Pak najednou koukám ,a von nikde. A ta, co se před chvílí tete- lilé město pod slunečním autogenerem tam ležel najednou fungl novéj kvetoucí sad,Pak se rozhrnulo to růžový houští a vyloupil se kousek zelený přírody ,a pořád se blížil ,až došek ke mě a začal mi kontrolovat můj pracovní poměr a na opasku na karabince mu visela kytička fialek ,které všechny vřásaly z černé gumové lo- dyhy.

-LEŠÁK -

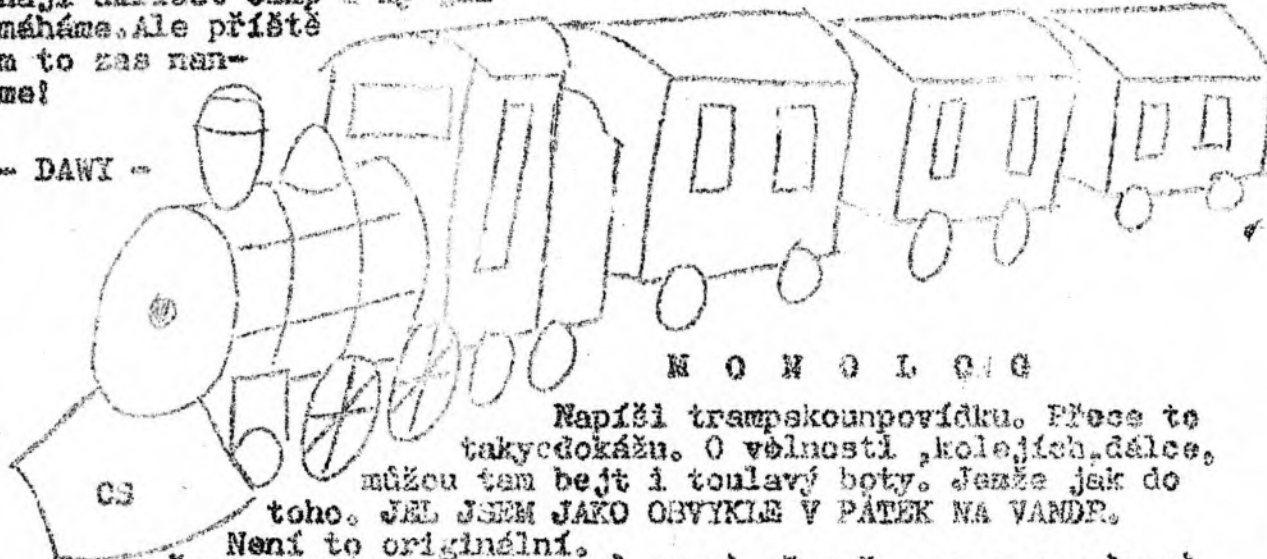
B I T V A

Plížím se odpoledním lesem opatrně pod stromy ke stromu. Prst na spoušti samopalu, opasek ověšený granáty, pistoli a útočným nožem se zařezávají do slabin. Zpod černého baretu stéká do očí pot. Z levé strany slyším trhané oddychování. To je Clifton. A někde před námi v křoví nepřítel... Náhle se za nedalekým křovím vyvrátí postava a stengun v její ruce začne slovně stékat. Odpovídám, ale vzpříci se mi nábójnice.

Odhazuji nepotřebný samopal, vahám se k zemi a odjišťuji granáty. Výbuchy, spak sténání... Zvedám se, naše kulomet za nedalekým baňkanem vlevo má přibíje k zemi. Ze strany slyším Cliftonův samopal. Vrhám další granáty. "Na bodáki!" řvu a vrhám se dopředu. Proti nám vyskakují z křoví dvě postavy a ženou se k protiútok. Už jsme pár kroků od sebe. Cvaknou pojistky pistolí, zablýsknou se nože...

"Hele tati, čundráci se hrajou na vojáky, hele voni sou blbě..." Přerušil bitvu dětský hlásek. A za chvíli dodá smutně: "Tati, proč si se znou taky nikdy nechdeš hrát na vojáky? Proč taky nejsi blběj?" Zahanbeně odkládáme větve a šišky /Pardón, samopal a granáty/, v tom se někdo podívá na hodinky a zaupí: "Ježíšmarjá, dělejte, ať chytneš pátej vlák!" Nepřátelství vojáci Red a Čouduy začínají uklízet camp a my jim pomáháme. Ale přistě jim to zas nan-dáme!

- DAWY -

N O W O L O G

Napiši tramskou povídku. Přece to taky dokážu. O volnosti, kolejiích, dále, můžou tam bejt i toulavý boty. Jenže jak do toho. JEL JSEM JAKO OBVYKLÉ V PÁTEK NA VANDR. Není to originální.

ŠLAPU SI TO TAKHLE PO TÝ STARÝ PĚSINĚ A KOLEM ZPÍVAJÍ PTÁCI. Fajn, co dál. Dojdu na ten svůj camp snad příliš brzy. POTO K MI UKÁZUJE SMĚR, SLANEC PRORÁŽÍ POSLEDNÍ SVĚTELNÝ ŠKVRN MEZI KORUNAMA STROMŮ. Teď bych měl popsat pocity toho moderního tuláka.

KONEČNĚ JSEM VOLNÝ, NEZÁVISLÝ NA SPOLEČNOSTI... To mi zas cenzura vyběhí. Tak budme rádu, že je povoleno aspoň vo potůčku a sluníčku.

Ale stejně jednou napíšu povídku. A nejen o volnosti, dále a toulavejch botách.

- SHORTY -

Děšť

Zakalený nebe nakrabatilo tvář. - "Padaj loužičky, kamaráde" - Větve nasakují vláhu - Porostou houby, parde - Do očí nám stříkají slzy deště - "Nevidím přes bráje" - Stojíme v tom dešti, skoro u bran nebes - Zíráme do údolí na vlákná mlhy - Šouláme se števňarou travou - Usárny se kymácejí v pravidelném tanečním rytmu - Klouzáme po vymletých březích - Padáme - Vstáváme - Oplácává nás lepkavý bláto. Cítíme mezi prsty nikým nechycený déšť -- A přelí a přelí --

- CHVÁTA -

O H E Ň

Náhle se setmělo . Chytlo nás to zrovna na nejhorším místě štreky. Vystupujeme po kluzkých kamenech a zbytky zmrzlého sněhu do prudkého kopce. Metr nahoru ,půl metru sklouzneme ,mrtr nahoru ,půl dolů.

Usárna tíží jak žulový balvan. Od čtyř od rána na nohách. Rozmočené kanadky studí jako led. Chvějeme se zimou...Konečně na cestě ,klopýtáme lesem. Je už úplně tma . Jak dlouho ještě - hodinu ,dvě ,tři ? Každá minuta připadá jako věčnost. Jsme 12 hodin na škreče. Celý svět senám zmenšil na dvě představy , teplo a hořká káva. Teplo, ohen. Ohen... Připadáme si jako hrdinové londonovských povídek. Najednou v dálce jakýsi záblesk ,světelný bod. Klopýtáme k němu. Mozek ,unavený stejně jako tělo sprádá šílený fantasmagorický sen : Uprostřed pláni plá obrovský oheň ,kolem kterého sedí ztrnule staří zážesáci ,prospektoři ,dobrodruzi ,námořníci a tuláci , všichni šílení chlapi ,jako my dva ...Ohen se strašlivě odráží v zsinalých tvářích a prázdných očních důlcích... Jeden z mužů nám pokyne a ostatní mlčky uvolní dvě místa. Jdeme blíž ,chvějí se zimou a hrůzou , ne ,já nechci ,slyšíte ,nechce ! Vyjdeme z lesa a klopýtáme sněhovou plání ,hluboko se boříme do sněhu. Na jakémsi návrší se opřeme o starý ,osamělý dub a sápkově oddechujeme. Dole před námi ve tmě se rousvězuje druhý ,třetí a další a další ohničky. Klopýtáme dolů... Pivonice ,cíl dnešní cesty.

Je osm hodin večer. V kanech praská ohen ,hástinský před nás staví dva hrnce silné kávy ,zapalujeme si dýnky ,příšerný sen pláni je zapomenut ...

- DAWY -

A DE SE ! /T.G.Mazaryk/ - KDO PIJE ,NEMYSLÍ ,KDO MYSLÍ ,NEPIJE /TGM/

KAŠLU NA TRAGENIE ! / Tomáš Baťa /

ZANECH SPORY , HÁDKY , VÁLKY , SEDNI A PIŠ DO LOKÁLKY

~ SPI. SLADCE ~

aneb

HALÁ ŠKOLA ZLOČINŮ

PRO PAROUČKY

/začátečníky/

JAK URAZIT ŠERIFA :

na severu:

na živé hlavní ulici
kteréhož městačka /Fort,
City, St. příp. Mle/
vás začne obtěžovat šerif. Ochraňte sám koltem

žebra „pronese táhle :“ Neviděli jsme se někde cizince ?

Odpovíte: a/ yes! Je to možné , V Oklahomě jsem delší dobu dělal do prasat...

b/ toulá se vám tu po prérii spousta nroznáčkovaných krav, šerife! /významný pohled/, který donutí zmíněného tásit revolver. Je výhodné mít partnera v záloze , který vám v poslední chvíli zachrání život nekompromisním výstřelem...

na jihu :

a/ Halló šerife! Jak je možné v Alabamě /též, Missisipy, Kalifornii, Georgii, Karolině, Texasu, Louisanně atd/ aby byl kdějaký mulat šerifem ? /někoho ponesou, pokud vystřelíme první my, ponesou někoho jiného...

b/ Znal jsem v Novém Orleánsu černocho a co zdrh volí ženy a nechal ji na keku tučet nezaopatřené jaghdtí, a ten darebák měl váš obličej /střelba/. Pak zaplatíte všem P.T. přítomným gentlemanům velkýho papáka whisky, a půjčíte vyloupit banku , protože už vám nebude nic stát v cestě ...

Jak vyloupit banku:

a/ progresivně/ - dynamitem si opatříte prostor k našemu podnikání a tímtož budeme udržovat v patřičné vzdálenosti davy rozličných hypotékářů. Náš parták čeká u zadního vchodu s čerstvými konmi. Přistoupíte k bankovnímu úředníku a strhnete škrabošku. To vy šerife! zvolá v úžasu nebáhlý ten muž. Ano! lituji , po tomto vašem odhalení vás musím zastřelit. Postarám se o vaše děti ...

b/ sentimentálně/ - vstoupíte do banky s taseným revolverem. Muž u přepážky vzhledne a zvolá: " Synu! "

"Tatínku , " pípnete nesměle. Tak dlouho jsem tě neviděl , řekne tatínek. No , já tebe taky.. Už dlouho , víš ? No , desátý let tomu bude... No víš , táto , handluju teď s konmi / \$ / , tak Tě nesu něco na přilepšenou. Dámě mu vše co máte acce sentimentálním pláčem se odeberete za pastorem ...

/pokr. už příště/ Dnes - MARKO -

ZANECH SPORY , HÁDKY , VÁDKY , SEDNI A PLŮ DO LOKÁLKY !!!!!!!!!!!!!

Redakce: Strojvůdce - MARKO , topič - MUXY , průvodčí , - DAWY

brzdař - BILLY BRAWLER. Slouží pouze pro vnitřní potřebu!

H O R A D O R

PRO VEČERNÍ

OHĚN

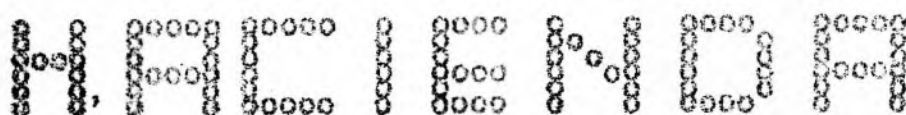
Není tomu dávno, seděla parta kluků a holek v trampáckém okolo ohně a pozorovala kroutící se ohnivě jazyky. Slím už před chvílí odložil kytaru a sem tam se někdo svedl, aby přiložil pár větví. Náleha byla taková nějaká ospalá a tak trochu pochmurná. Slajfka setřásl ze sebr ta oprádkující vlákna lenivosti a začal vyprávět děj filmu, který shlédl před odjezdem na velký vandr právě sem – na nejjihnější cíp slovenska. Rozvinula se hebetá o odvaze, strachu, neuvěřitelných příbězích a nevysvětlitelných jevech. Někteří připouštěli možnost existence nepochopitelných tvorů a jako odpověď na všechna proč zavěšovali do vzduchu tajemný otazník s významným pokrčením ramen. Jen pár kluků a Margit hájili cestu logického strážlivého vyvěštění všech tajemných příhod a odmítali stranu z těchto nadpřirozených jevů. Zvláště Margit shergicky vystupovala na obhajobu chladného rozumu a logiky. Jevga se zamyslel a dlouhou chvíli panovalo ticho. Pak se ozval jeho jemný hlas: "Vita, že jsem se narodil v Rusku a protože jsem žil do deseti let na vesnici, znám řadu pověr, pověstí a příběhů o věcech o nichž jsme před chvílí povídali. Ale chci vám říct něco jiného. Všiml jsem si, že tady nedaleko je rozpadlý staroruský hřbitov. Když jste hledali vodu, prohlížel jsem si náhrobní kameny a staré hroby. Objevil jsem tam jednu zajímavost. Která by vám se nám mohla hodit abysme vyzkoušeli tvůj chladný rozum a odvahu Margit. Našel jsem tam totiž starý dřevěný kříž, na němž je vyřezáno znamení které se dávalo na hrob lidem o nichž byli vesničani přesvědčení, že jsou nebo lépe řečeno, že byli vlkodlaci. Kromě toho kříže jsem ještě našel kašenná deska s nápisem a ikonou. Margit, dovedu tě na kraj lesa a ukážu ti cestu ke hřbitovu. Bude jedenáct hodin, hřbitov je vzdálen asi 5. kilometrů, takže bys tam mohla o půlnoci být. Jako důkaz, že tam skutečně byla má řeč, co je napsáno na tom náhrobním kameni. Souhlasíš?"

Margit kývla hlavou a chystala se vstát, ale Jevga ještě nedomluvil: "Ještě nám do jedenácti zbývá pár minut. Chtěl bych vám tak trochu říci, co se u nás na vesnici o vlkodlácích povídalo, i když vám že to nebude mít takový účinek jako tenkrát na mne. Tak tedy vlkodlakem se stal člověk tehdy napsal-li se zlým sílám. Další možnost stát se vlkodlakem byla ta že se v toto zvíře proměnil ten toho vlkodlak nějakým způsobem přemohl a zahubil. Vlkodlak který zemřel ve své lidské podobě se nezbaví svého údělu ani po smrti a o půlnoci ve své vlčí kůži hledá oběť tak dlouho, až se zbaví svého prokletí. Jedinou ochranou proti němu je svěcené březové listí, játra z novorozených beránků a obrázek ikony pod kterou byl vlkodlak jako dítě křtěn, nebo která byla položena na jeho hrob." Margit pohodila pohrdavě kyticí, vytáhla z pinglu

/ dokončení už příště /

- HANA -

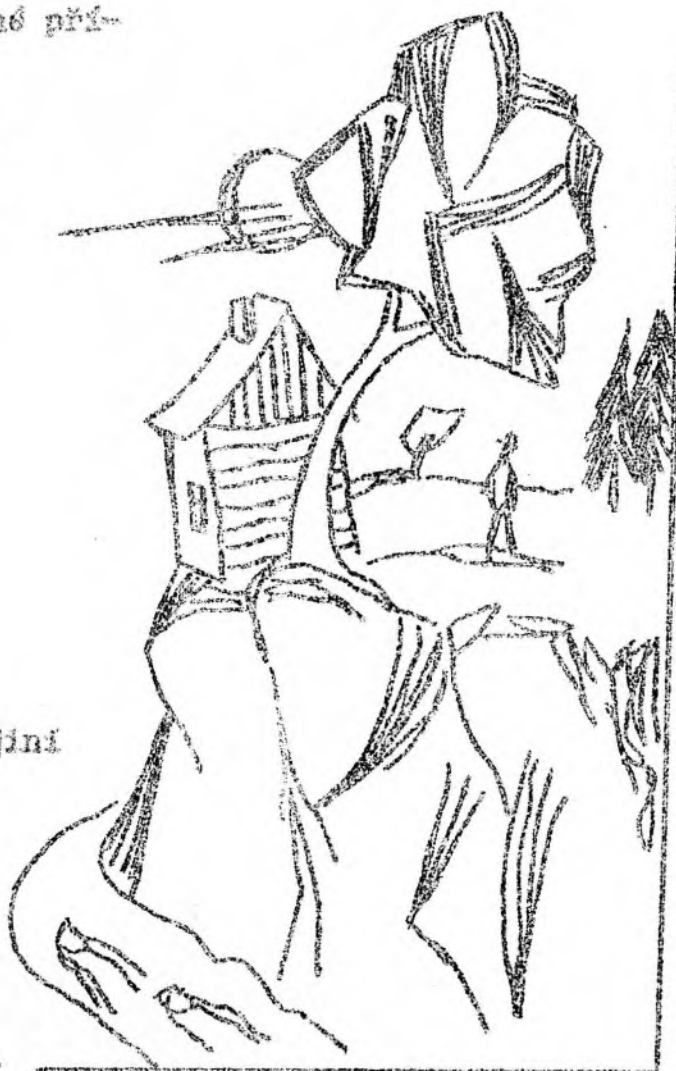

"Chachacha", směli jsme se. Kupovat chalupu v takovém stavu že ji ani národní výbor nechce, to pro násince není. My netihneme k močůvce a ke slepicím, uděla-li jsme lepší kšeftíček - Koupili jsme pravou trampskou haciendu a docela lacíně. Píďa, Bráta a Břídil prodali motocykly, já jsem píďa i dva táčů a sroubek byl náš. Původní majitel patrně kdysi navštěvoval Boba Hurikána, protože uvnitř... té byla pohádka! To ani u starého Boba jsme neviděli tolik kožíšín a talismanů. A pa rohů tam bylo jak ve staré foťtovně. A ten král když se rozhořel provolávali jsme slávu panu Janíkovi že prodal haciendu tak lacíně.

A o kolí bylo v pravdě kaudaké. Vedení vysokého za pětí byl cíp lesa za řekou a nebyť těch pětí chat v sousedství, vypadalo by to jako v neukožené přírodě.

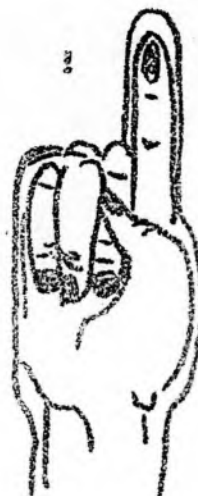
"Chacha" fahnili jsme se nad výhodnou koupí i po měsících. Do pětí chat stejně nikdo nejezdil a v Oupěnicích kam chodíme se sně žnicemi na pivo, nás celá "generalita" domorodců včetně šaršů, ba i naše a lieto naše stále chvilila. Jeden dědula nás bral vědycky kolem krku a říkal: KJUCI SAKJAMBKÝ, VI JOPE SAMÁ SJARDA, TY BAJČONČI NEJON TAKOVÍ." Že nejsou takoví a proč jsou jiní to nás čerta za jímalo. Nám bylo v těch kondinách dobře a o baráčky jsme se začali zajímat až když Břídil dostal pozdrav z Argentiny od pana Janíka bývalého majitele srubu. Že prý je tam na montáži a nemáme se na něj zlobit. S baráčky si užijete, prodávejte chatu v zimě!

H O Ř Č Á K

Když na řasách máš vidět slzy
 Když nechce se Ti vůbec smát
 Když v hrdle zadrhnul se hlas,
 když často v noci klapeš kosu
 když kolem je jen sněh a mráz
 Když svět se boří pod rukama
 když láska v srdci umírá,
 tu vzpruží tě a sílu dodá,
 fláška do dna vypitá.

- GÁJA -

píše pan Janík z Argentiny a pozdravuje "generalitu" z Oupěnic.

A pak to přišlo. S první jarní oblohou se ztrácela idyla kanadské krajiny. Tam, kde chtěl Pida stavět totém, vykukuje zpod sněhu střecha nějakého bunkru patřícího k jedné chatě. Tam kde jamě měli sněžnicemi proslápanou stezku se už rýsovaly obráběníky a záhonky, a břeh byl k řece zatrasen dvoustetovým plotem, celou zimu byl ukryt pod zvějí. Pak roztálý sněh odhalil i několik kompostů, dva sklemíky, čtyři chlívky a kousek od studánky pět záchodů.

Když na řece začaly pukát ledy, začalo se stále častěji objevovat pět embéček. Baráčníci začali stavět králíkárný, betonovat chodníky, opravovat ploty, natírat okna na červeno a věměnovat rezavý ostenatý drát za novým. A když jsme vyslechli rozhovor dvou baráčníků o našem božském srubu, to už bylo přespříliš.

Pan Pačourek volal na pána Stoklasu: "Hele řediteli, kdy pošlem na okres tu petici, aby zbourali tu trampskou boudu po tom emigrantu Janíkovi. Dělá to tu jen vodu a nemá kde garážovat!"

Už tam raději nejezdíme. Válečné porady konáme v Praze, v naší trampské hospůdce, ale nikam to nevede. Pida navrhoval, že totém postaví až na padne sněh, a že bychom tam měli jezdit stejně jen v zimě. Břídil chtěl chatu zapálit a peníze od pojišťovny propít, Břeta chtěl inzerovat stavení u lesa vhodné za drůbežárnu.

A já? Já jenom přemýšlím, kolik by to asi stálo nechat chatu přenést vrtulníkem ke hřbitovu do Oupěnic, až se tam stejně nepohrbívá a nejsou tam baráčníci. Už se nikdy nebudeme smát, až budeme číst: "Chcete koupit chalupu?" Jen ji kupte, víte-li o nějaké.

A přejeme vám takové sousedy jako jsou farář či listonoš v Oupěnicích. My bychom chalupu taky koupili, ale až prodáme haciendu v té pravé "kanadské" krajině. Ovšem, to musíme počkat až zas na padne hodně sněhu. Tak to radil pan Janík z Argentiny. A to je nějaký obchodník, že jo?

- JIMAJZ -

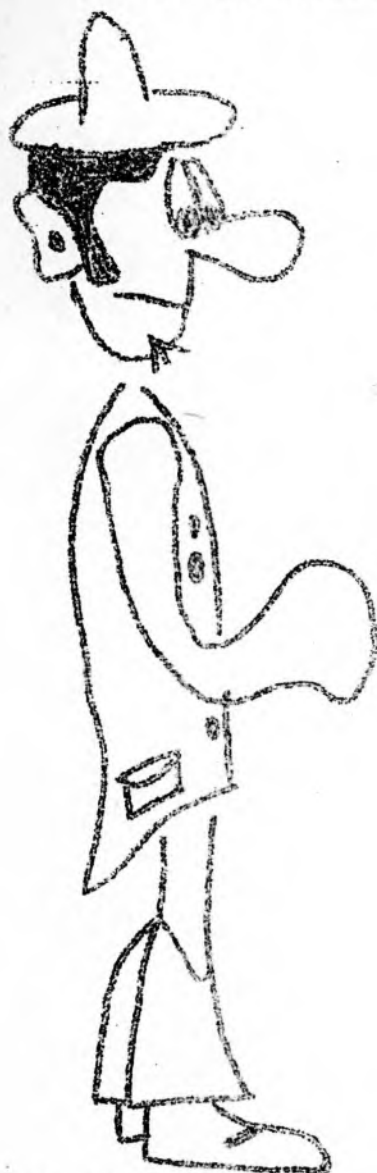
konec

Silvestrovské ráno

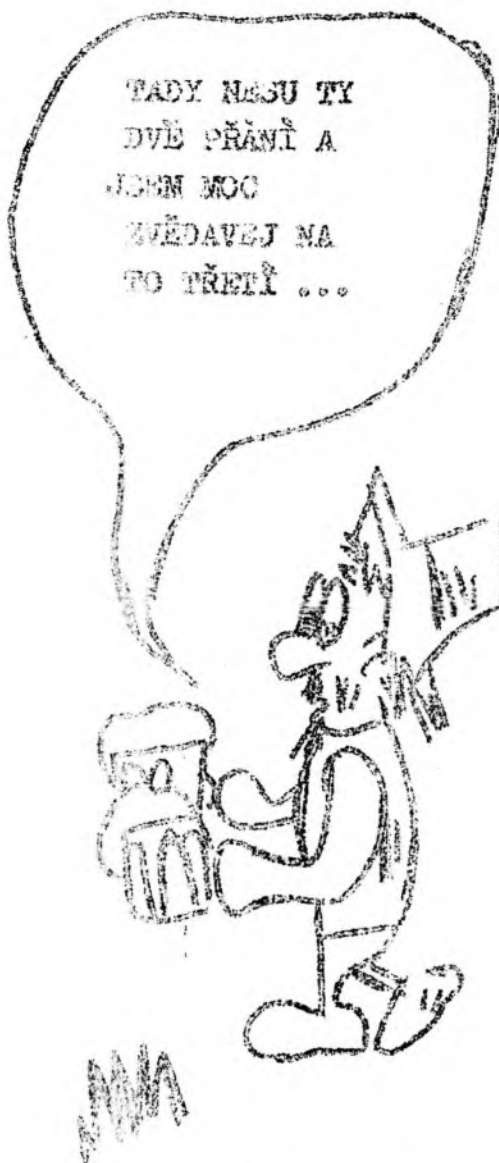
Silvestrovské ráno nebo už spíš dopoledne mě zastihlo na žulovém potoku. Jo, ten potok je kdesi na Vysočině, ale v mapě ho nenajdete, nebo alespoň určitě ne pod tímhle názvem. Ten název jsem mu totiž dal já podle krásnejch žulovejch balvanů v korytu potoka.

Prohýbal jsem se pod batohem plným lahůdek, z části tekutých - a v ruce držel kytaru. Tam kde potok opouští úzký kanon a teče přes louku jsem se zarazil. Ucítil jsem kouř. Tady přece žádná chata není? Pár desítek metrů a všechno je jasné. U skály na kraji borového lesa je vidět přístřešek z chvoji

V LETNÍCH MĚSÍCÍCH SE TRAMPŮM PODÁVÁ JEDINÁ PITTO !!!!!

Kavče + Tom

TADY NESU TY
DVĚ PŘÁNÍ A
JSEM MOC
ZVĚDAVEJ NA
TO PŘETÍ ...

Co povídá Sasanka

Už jsem taďy
Už jsem tu
Počkej chvíli
Rozkvetu

Utrať s námi
sasankami
něco řeči o jaru
Třeba jak si
slunce svítí
z nebeského
kočeru

Poseď s námi
Jsem tu
k máni,
měkký trávy
polštáře
Zápný kvalty
Teď si pohov
Není jako
na jare !

- ZDENA -

Trampské anění

Snad
se život zastaví
až pod polštářem
krásný sen
se zrodí,
až slávko starou
křivdu napraví
a smutek odpluje
velikou lodí.

- HANA -

primitivní stůl a lavice a u obnítě co si kutí jakýsi t ramp. "Ahoj!"
povídám. Změří si mě od vypelichané ušanky až k sešmaňaným kanadám,
neshledá nic závadného a tak zasmálá: "Ahoj." "Sám?" ptám se. "Sám."
Kamarádi přijedou později?" "Nepřijede nikdo." Trochu mě to zarazí,
Na Silvestra a sám? Nechceš jít ke mě na boudu? "Ista je tam dost"..
řeknu, /abych se přiznal, skoro proti své vůli/. "Díkynechci!"..Pa k
se usmál trochu : " Já zde nejsem proto, že bych neměl kam nebo s kým
jet. Já už mám prostě dost těch Silvestrů v partě na chatách, byly stej-
ně jeden jako druhý a tak jsem si koni vyjel sám. A jak vidíš, zalíbilo
se mi to.." Mlčím. Pak si podám ruku, řekneme "Ahoj" a já jdu po
svém. A přemýšlím.....A tak, kdybyste viděli letos na Silvestra tábořit
někde úplně osaměle takovýho divnýho fousáče, tak ho nikam nezvěte a
nechte ho raději na pokojí. Asi to budu já...

- DAWY -

JEŠTĚ JEDNOU - PIFÍK + KLEKÁNICE dává jí na vědomost všem svým příz-
nivcům, známým a vůbec, že od 25.3. 76 vlastní syna

Roberta. Blahopřejem stejně jak v případě BB + D - stejnej řád

PŮJDETE SE MNOU , CIZINČE ,
abec TEST z vykradeného šerifového tresoru zn. Parker

Co je to kovboj :

- a/ člověk živící se cejchováním krav a padouchů
- b/ mladík z východu který je na západě za účelem obohacení
- c/ hrdina kterému zachránování dcer bohatých rancherů zabírá veškerý volný čas , tj. 24 hodin denně

Co je to barman :

- a/ darebák kterej vám zadarmo nehalaje
- b/ profesionální alkoholik
- c/ notorický alkoholik příp brandy nejlepší značky

Co je to bar :

- a/ místnost v který přijde o život
- b/ v Arizonském slangu marnička , těž rakev , hrob , máry , apod.
- c/ přechodné bydliště padouchů

Co je to desperát :

- a/ vynálezce dynamitu pro širší použití /viz: Desperátova cena/
- b/ únosce sličných dívek a nedobytných tresorů
- c/ živnostník který vydělává kufi na počkání nebo potkání

Co je to Penny expres :

- a/ okamžitý prodej kradených koní , nejlépe za hranicemi Mexika
- b/ způsob střelby obouruč při kterém váš život visí na žíně
- c/ legendární poštovní a vlakový lupič

Co je to farao :

- a/ společenská hra která vás nadobro ožebračí
- b/ neodůvodněné proklínání lidí
- c/ způsob pěstního úderu po kterém se vám tvář změní k nepoznání

Co je to dostavník :

- a/ soudní předvolání pro rušení nočního klidu
- b/ předchůdce automobilu
- c/ taktický manévra při kterém se dostavíte na předem vyhlédlé místo a zastřelíte svého protivníka , nejlépe ze zálohy

Co je to Sing-Sing ?

- a/ kuchař čínského původu pocházející ze stejnojmenné čínské provincie známý po západě šňupáním střelného prachu a opia
- b/ nahlučlejší bankovní úředník počítající zlatý jednodolarový mince. Správný zvuk : Cink-Cink.
- c/ Americká varianta domova důchodců

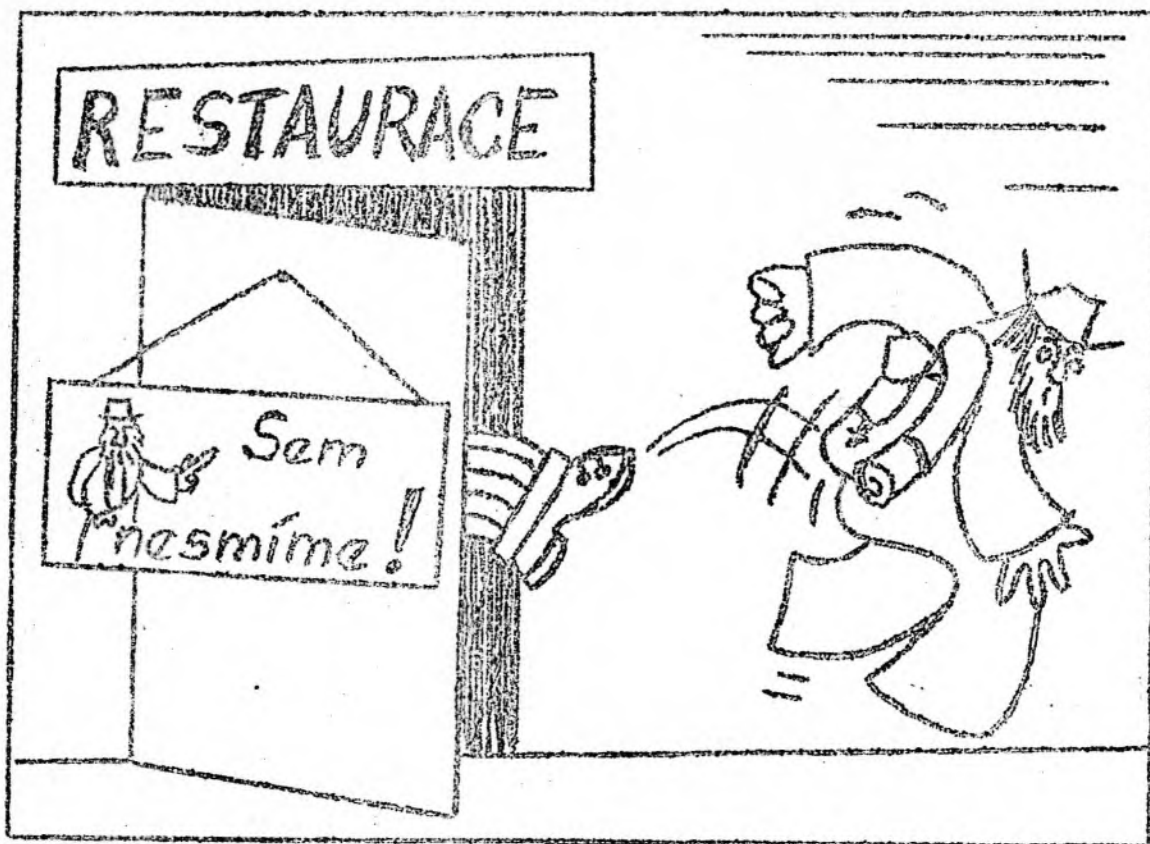
Co je to nugget :

- a/ proslulý bacil infikující nákazu zlatý horečky
- b/ nápis na jeiném prostém hrobu nahoře na severu jehož význam zůstal utajen
- c/ Něžné zvolání na černocho na jihu bílýni dámar. Běžně velice málo užívané.

Nepřipsání hodnocení není tiskovou chybou , nýbrž rezignací po přečtení celého textu. Mě nic nenapadá , když vám to půjde , tak už si nějaký hodnocení sami vymyslete. Díky za pochopení.

- MARKO -

NELEVO DOBYTEK , VPRAVO DOBYTEK - DIVOKÝ ZÁPAD !

DLUHÝ VLASY

Nemaj pro mne dobrý slovo,
nemaj pro mne vlnný hlas
protože já dlouhý vlasy
dlouhý vlasy mám

Nemluvej o vzdělání
nehovoří o počasí
protože já dlouhý vlasy
dlouhý vlasy mám

Nestojím jim za ponornost
Najsem dobrý člověk asi
protože já dlouhý vlasy
dlouhý vlasy mám.

Že mám taky horký srdce
Že mám slzí plný řasy
nevidí přes dlouhý vlasy
dlouhý vlasy mám.

A tak sám s kytarou přes rameno
se srdcem plným touhy
hledám ve světě jedno jméno
jedno jméno pouhý
a to slovo to mne spasí
třebaže já dlouhý vlasy mám

Pochopení hledám pochopení hledám
pochopení.....

Stal se do klubíčka
a zavři oči

Bdím

aby se tvůj svět
poklidně ponořil
do tmy sladké a posilující
Až ti paprsek otevře oči
nahladej mě

Odešel jsem pro vodu
do které skryješ z víček zem
Vodou pak zalijeme květiny
a budeme se těšit z jejich barev
Chtěl bych ti věnovat básně
ze které by sis něco odnesla
Proč píšu
Nefnukej
Nekopcej si nehty
Nebuď spokojená
Nedpouštěj
Namluv zbytečně
Nevěř mi..

- KILA -

VZPOMÍNÁNÍ

Tak rok se k roku řadí
a čas již kypí v křivulí
člověk jak alchymista hledá
ve vzpomínkách elixír alódi.

- HANA -

JARO JE TADY

Jednoho roku X byl
šili usárny a vykle
lo, že bude hřát
vou lesní ze
westmanů. Ně
diskutovalo
plivnout.
níma pod
do voka
prachu
ani na jeř
nám O.K.
byl teprve
si vyhrál na

valo se, kecalo o všem možném i nemožném, občas něja-
kej ten cano do canáku, tu a tam se někdo nechal
donutit něco zahrát. Najednou koukám, že se k nám
někdo krade. A hele, von to soumrak. Sluníčko se
pomalu došouralo k píchačkám a pak se za ním
zavřely lítačky vobzoru ježatého smrkama.
Mělo padla. V příšeří lesa zapraskaly ohně
a z pánví se linula vůně bizoných kýt, lunche-
meat a džuveče. Pak to gadjednou přišlo.
Vítr se párkrát převrátil ve stým spacáku,
rozepnul zip a vyletěl, náležitě odpočatej.
Zahvízdal vyzývavě, jako pneumatiky emběčka
co berou trampa-stopáře a letěl se podívat, co
se to hemží na březích Otavy. Podívaná patrně
vzbudila

potlach. Bylo jaro, první sezónáci oprá-
paly moly ze spacáků. Sluníčko slibova-
a nádráží se zelenalo mundury a zdra-
lení v neopólených tvářích zhyčkaných
kolik chatařů ve montblanky v koutku
na téma, že pro samý trampy není kam
Písecká "Rybárna" nás přivítala prv-
bělami v trávě, co vandraka uhoďej
až na dálku stejně jako pětikoruna v
cesty, nalezená v momentu, kdy už není
no pivo. Bylo nás celkem devět a bylo
Tlachoviště bylo řácky pňný, přestože
pšáňák Kdekdo vytáhl paty z baráku, aby
alunci svoje revmatický kloubky. Posedá-

jeho pozornost, neboť
zahvízdal znovu a to už se
k němu sbíhala mračna jak
kuřata k babičce na Starém bělidle. Na voblo-
ze začala strkanice, každej pračoun chtěl
bejt první v řadě,

aby mu nic neušlo a v tom frmolu někdo
jednoho prokopl. V tu chvíli kdosi u ohně zvedl
hlavu a něco bílého a studeného mu padlo do
tváře. "Kluci, doprdele, dyť vono sněží!"

Bylo nás celkem devět a bylo nám O.K.

Až do chvíle, kdy jsme zjistili, že máme jenom
tři celty.

- LIŠÁK -

PRVNÍ SNÍH

Ještě před několika dny se to zdálo nemožné. Les byl tichý a barevný a krásný, tak jako vždycky na podzim. Teď je taky krásný a tichý snad ještě víc. Den barev se jaksi nedostává. Jdu sám a pod nohama mi vr-
zají ty bílé lehké nemysly. Skřípou jako nová, ještě nenamazaná
vrata a zrovna tak září čistotou. Les je sám. Ještě nikdo po něm ne-
přešel, nikdo neperušil tu bělostnou sterilní vrstvu. Jen moje boty
zasahují a odhalují tu a tam kousek špinavé trávy s vlhkým jehličím.

Lidé co to tu znali v létě a co tu dověděli sedí doma. Nepoznali
by svůj les, tak milý a přívětivý v záři slunce. Stojí tu teď stromy
jako svíce, celé zkřehlé nečekanou nádhrou. Vedle me prošel keř.
Má husté břešle obočí a určitě něco skrývá. O kus dál pařez. Šedivým
plnovousem shovívavě, jak se sluší a patří na starce, který už má svůj
život za sebou, radí zbloudikém pouťníku kudy se fát. Napravo, či
nalevo? Nutím se přemýšlet. Všechno je jiné a nové. I to, že ruce ze-
bou a nebo je ztěžklé havraními mraky, coletí rychle za sebou, i když
je bezvětrí. Mám rád tyhle chvíle venku. V létě se jim vyrovnají snad
jen největší bouřky. Ale ty potřebují rachot hromu a bušení kapek
kolem. Teď slyším jen sebe a od úst se kouří. Špinavě oddechuji do ka-
menitého kopce. Už jenom kousek a dám si pohov. Nic netušící nohy
šlapou na mokré jehličí a klouzají. Jindy bych zanedával, ale teď
jsem strašněj dobrák, když vstávám a oprašuju se. Předemnou na stez-
ce je stopa. Byl to srnec kdo před chvílí přeběhl a podepsal se na
studaný papír. Les tedy žije a dýchá. Nesplí jako v pohádce, ale vidí,
směje se i pláče jako dřív. Jen tak trochu zadumaně, s ohledem na
vážnost situace. Vždyt přece napadl první sníh.

- MONTE -

Musím to

přít

Já tu zemi znám ... atd

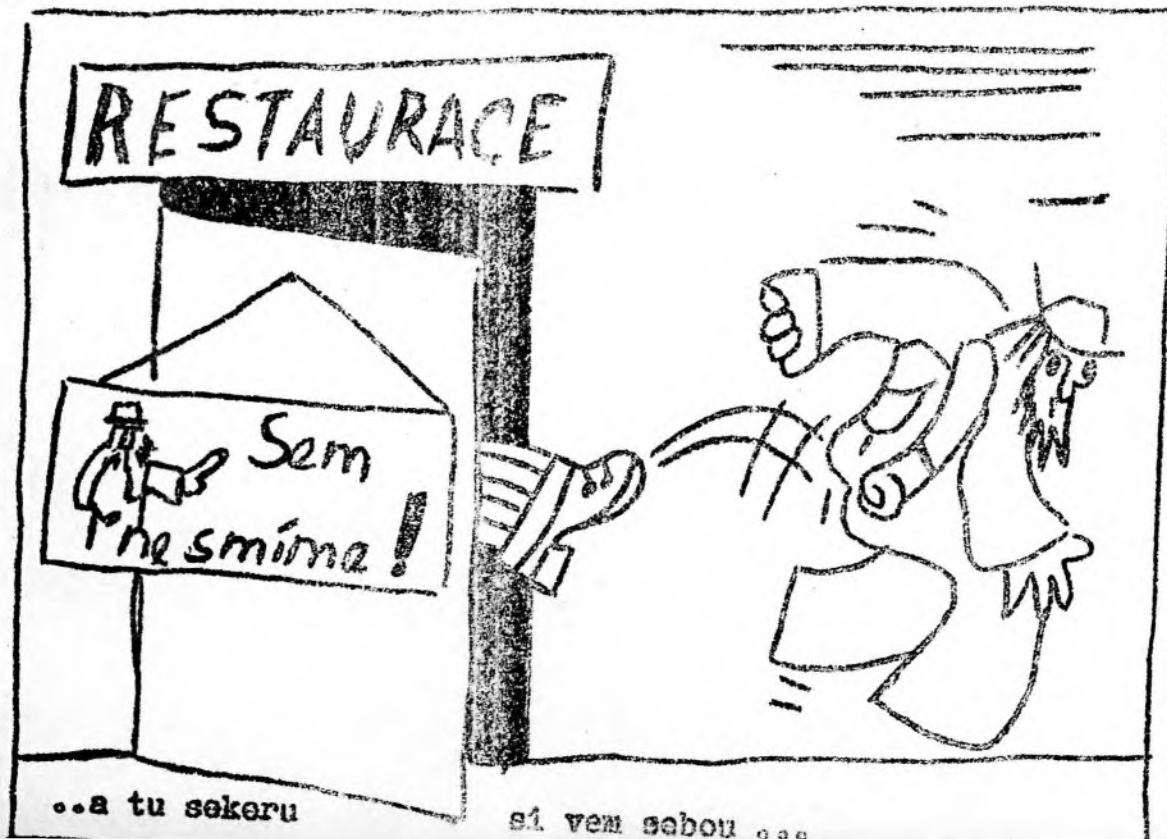
Úplně vědní historka

Venku zuřila divá bouře, ale v hospůdce "v tichém zákoutí" bylo teplo a útulno. Oblouditý barman poklímával za pobryndaným nálevním pultem několik veteránů si povídalo o válce na Itálii, u vedlejšího stolu hrálo pár venkovskéjch strejčů mariáš... V tom seříšerně zablysklo a rachot hromu splýnul se skřípotem dveří. Do místnosti vstoupil muž zahalený v černém plášti s kloboukem vtaženým hluboko do očí. Zamumlal cosi neurčitého a usedl na omšelou lavici v koutě. "Pivo?" tázal se se znuřeným zívnutím putykář. "NE!" zahrhl cizinec a vzápětí potom rána. U láhve s lákavým názvem "Výčepní lihovina" odlétlo hrčlo.

Cizinec se zlověstným úšklebkem pomalu zascuval pod plášť ošklivě vyhlížející bambitku s upilovanou pažbou a orthopedickou hlavní.

Krčma ztichla a jen putykář brandal do sklenice výše zmíněný destilát. Cizinec pak divadelním gestem odhodil klobouk a ukázal zděšeným domorodcům svoji příšernou tvář, zprázděnou jizvami od nožů a nejnižšími vášněmi. Přelétl pohledem přítomné a z jeho úst zazněl pustý chechot, připomínající krákání krkavce: "Pěkná společnost, jen co je pravda, he, he, he..." zamumlal pak otrlý ten zlosyn. Pak se otočil k nejbližšímu muži a ledovým hlasem žádal o malou půjčku. Ubohý ten zemědělec před něj položil náprsní tašku s výplatou, zlaté hodinky po dědečkovi s věnováním od knížete Valdštýna, uctivě mu políbil zablácenou škorní a mumlaje slova díky vyplížil se z krčmy jako zpráskaný pes. Dábelcý cizinec spokojeně pokýval hlavou, zapálil si drahý doutník značky "Krátké" a labužnický vyfoukl vonný dým. Pakpěť vytáhl zpod pláště prožluklou bambitku a jal se z dlouhé chvíle páliť do sklenic na nálevním pultě. "Nemáte me sáhibe, mám ženu a děti!" sténal zničený barman, objímaje cizincovy nohy. "Well, zbavím tě tvých starostí, pravil velkomyslně cizinec, vpálíť mu kni do lebky. Nebohý ten muž klesl, jakoby zasažen blekem. "Hež odejdu, jst nutné, abych se představil. Říkají mi 30smirevolverový Jan" aneb "Jeníček-Rozparovač" podle mé oblíbené libřetky - mým koníčkem jest již od mládí vivisekce. Nuže jest čas odejít, zamumlal a prudkou palbou svého šerifžeru pozhášal světlo a životy několika místních rodáků, načež zmizel v nočních stínech Vysočiny. /vysvětlivky: Well, dobrá, no jo /angl./ vivisekce - pitvání zažíva, že se tím myslí pacient a nikoli lékař je nabíledni...

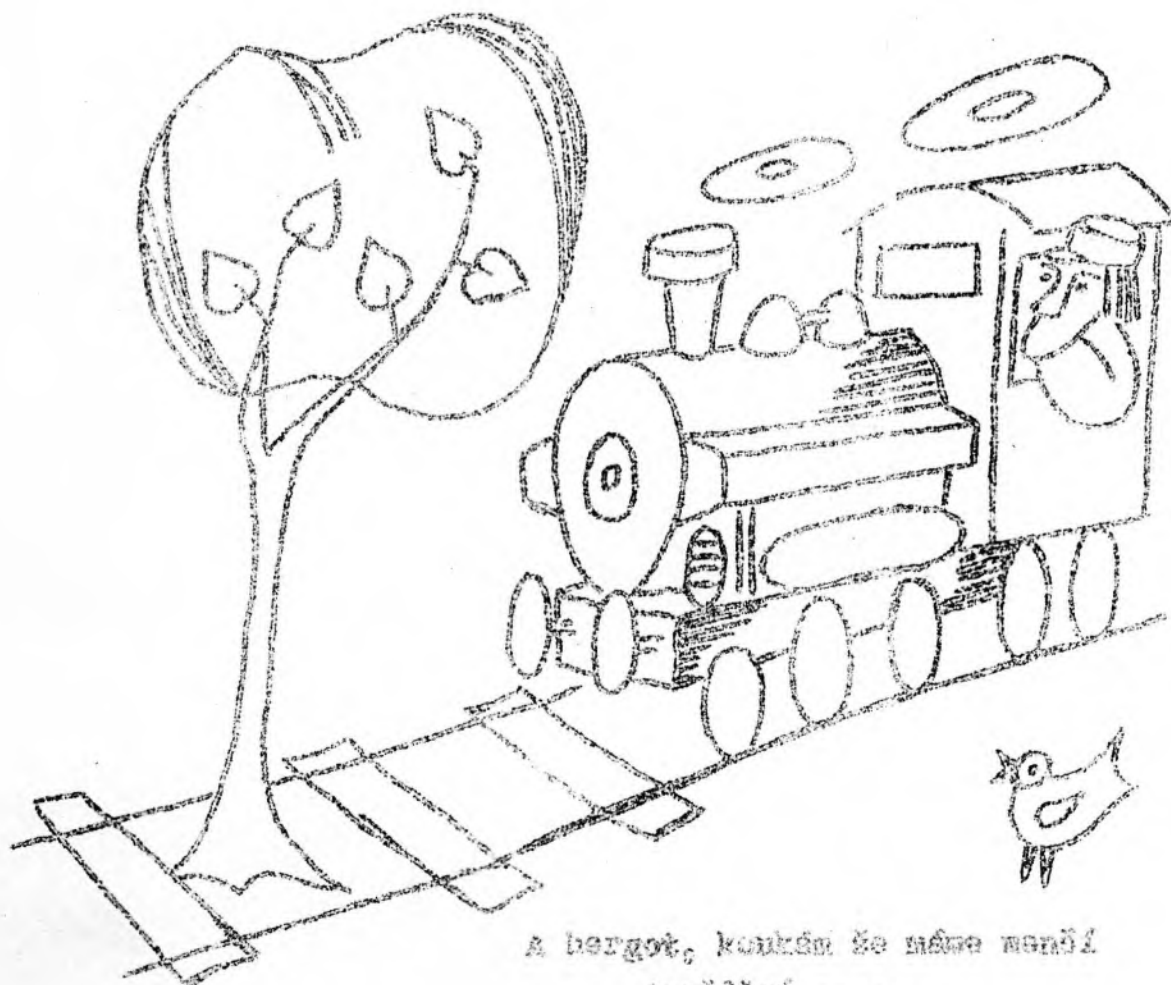
DAWY

JAK SE KUPUJE LOKOMOTIVA

Ty hele, já našel pěti korunu, no takovej bůr to je mění...
 Ty partěku, co si za něj koupím- No von takovej bůr zase je ne-
 ní nic moc...No kdyby se sehnala taková vojetá lokomotiva...Vono
 by to bylo vlastně fajn mít lokomotivu...Ty Frade, kup mi loko-
 motivu-. Já zahoukej, hele vona má i kolečka a voni se točej
 A koukni, ten srandovní komin...A může vozit lidi, má i vagony
 Ty partěku, kup mi tuhle lokomotivu...Najdeme si nejakou vopuště-
 nou trať a budeme si jezdit jako páni...I já budu krást uhlí a
 dříví aby bylo furt dost páry...Ty partěku, že ji koupíš.
 Za nějakou chvíli opouštěli dva otrhaní vandráci hračkářskéj
 krám...Byl plnej smějících se lidí - Ale oni byli vážní, vždyť
 kupu vat lokomotivu, to není žádná sranda...

- MUMY -

A bergot, koukám že máme menší
 zpoždění.....

Trampoty trampa Trubičky

